

LAICI AKTIVNI U ŽUPAMA

Nikolina Bizečki

Ovdje se pod imenom laika razumijevaju svi vjernici osim članova svetoga reda i redovničkog staleža odobrenog od Crkve, to jest vjernici koji krštenjem uzglobljeni s Kristom u jedno tijelo, konstituirani u Božji narod i na svoj način sudionici Kristove svećeničke, proročke i kraljevske službe, vrše, koliko na njih spada, u Crkvi i u svijetu poslanje čitavog kršćanskog naroda. (...) Bog ih ovdje poziva da obnašajući svoju vlastitu dužnost i vođeni evanđeoskim duhom, tako reći iznutra poput kvasca, pridonose posvećenju svijeta te tako u prvom redu svjedočanstvom svojega života, blistajući vjerom, nadom i ljubavlju, drugima očituju Krista (LG 31).

Od malih nogu sam vezana uz Crkvu i župu. Kao dijete sam pjevala u župnom zboru i mogla bih reći da je to bio početak mojeg sudjelovanja i aktivnosti u župi. To je bio prvi korak u kojem sam osjetila da sam upravo tamo potrebna. Često se u crkvama na euharistiji i sakramentima ljudima govori kako smo svi mi Crkva – Božji narod; Krist nam je glava, Duh Božji snaga, Marija mati, a nebo dom... Ipak, u svemu tome gotovo nitko ne daje rješenje kako da se čovjek osjeća dijelom zajednice. Nije dovoljno doći samo na misu da bi bili dijelom zajednice. Laici žele biti aktivni, žele biti prepoznati kao suradnici i pomoć u svojoj župnoj zajednici. Svećenik ne može sve sam i nitko to od njega ne očekuje. Zato postoje laici – da budu pomoć, a ne konkurencija. Vjernik laik svećeniku nikada ne može biti konkurencija, jer svećenik ima moć koju laik nema – on pretvara kruh i vino u Isusovo tijelo i krv, po njegovim nam rukama Bog oprašta grijeh u sakramentu svete ispovijedi itd. Stoga je jasno da svećenici i laici jedni drugima moraju biti pomoć i podrška. Svi plovimo u istoj lađi, veslamo zajedno u istom smjeru! Raznolikost je ono što nam je svima potrebno,

kako u osobnom životu, tako i u župi koja od te raznolikosti živi.

Laici su, pak, posebno pozvani na to da Crkvu uprisutnjuju i čine je djelatnom na onim mjestima i u onim prilikama gdje ona samo po njima može postati sol zemlje. Tako je svaki laik, po samim darovima koje je primio, ujedno svjedok i živo sredstvo poslanja same Crkve, prema mjeri dara Kristova (Ef 4,7). (...) Stoga neka im u svakom pogledu bude otvoren put da prema svojim silama i potrebama vremenâ neumorno sudjeluju u spasonosnom djelu Crkve (LG 33).

Postoje ljudi koji su rođeni vođe. Neki su pak nadareni za pjevanje. Drugi prekrasno čitaju. Drugi pak vole moliti. Ima i onih koji su dobri s financijama. A neki vole pomagati siromašnima... Ono što je najvažnije: za svaki profil osobe u župi ima mjesta! Laik je: suradnik – nije sa strane, nije ni glavni, on je suradnik i pomoćnik svojoj župi i svećeniku (svećenicima); prijatelj – osoba na koju se svećenik može osloniti u svakom trenutku; vjernik – vjeruje Onome za koga sve čini jer čini sve na veću slavu Božju.

Moja župa je mlada, proslavili smo sedam godina postojanja u studenom prošle godine (2009.). Sastavljena je od sedam sela i čini nizinski dio Samoborskog kraja. U župi djeluju mnoge zajednice: zajednica svete Marte brine o čišćenju crkve, Caritas brine o obiteljima koje trebaju pomoć, ministranti u koje su uključeni i dječaci i djevojčice od četvrte gosine na više, a ima i studenata i studentica), zbor odraslih, zbor mladih i dječji zbor koji pjevaju na nedjeljnim svetim misama, zajednica blaženog Alojzija Stepinca promiče štovanje našeg blaženika, zajednica žive krunice čini nekoliko ciklusa krunica – svaka osoba moli po jednu deseticu i tako sa drugim članovima stvara živu krunicu, zajednica kursiljista čine oni koji su

prošli Mali tečaj kršćanstva – Kursiljo, župno pastoralno vijeće, župno ekonomsko vijeće, župne stanice za evangelizaciju kojima smo postali jedina župa u Hrvatskoj koja je počela na ovaj način raditi s ljudima koji su se udaljili od vjere; zajednice se okupljaju u obiteljskim kućama, a naziv stanice imaju zato što se dijele kada dosegnu broj članova veći od 12; ciljevi evangelizacijskih stanica su slijedeći: rasti u intimnosti sa Bogom, rasti u uzajamnoj ljubavi, podijeliti Boga s drugima, obavljati službu u mističnom tijelu Crkve, dati i primati pomoć i potporu, pripremati nove voditelje stanica te produbiti svoj katolički identitet; trenutno u našoj župi ima 12 ovakvih zajednica, a jedna je posvećena mladima).

Ovaj popis trebao mi je kako bih vam pokazala da sve ove zajednice (osim župnog pastoralnog i župnog ekonomskog vijeća) vode laici. Svaka zajednica ima svojeg voditelja, ne ovisi nužno samo o svećeniku i utoliko rasterećuje svećenika od tih obaveza.

Moramo biti svjesni da je svećenika iz godine u godinu sve manje. Duhovna zvanja su podcijenjena, omalovažavaju se. Župe ostaju bez svećenika, jedan svećenik vodi tri do četiri župe. Ostaju laici. Naravno, oni nikako ne mogu zamijeniti svećenika, no mogu biti pomoć. Mogu preuzeti vodstvo zajednica, vjeronauk za djecu i mlade, može im se podijeliti služba akolitata (izvanrednog djelatnika pričesti). Sve su to načini na koji laici mogu pomoći svojim župnicima, svećenicima i svojim župama.

Kao laik uključena sam u podosta zajednica svoje župe, ponekad to znači da svaki dan imam neki sastanak, no uz dobru sve je moguće. Sretna sam što živim u župi u kojoj vjernici prihvaćaju angažman, žele se osjećati dijelom župe. Uz te zajednice kao studentica teologije vodim prvopričesnički vjeronauk, čitam u crkvi, svakodnevno sam na svetoj misi, animatorica sam za mlade, pomažem u župnom uredu i imam službu izvanrednog djelatnika pričesti. Osim mene, u župi još jedna djevojka ima tu službu te dvojica muškaraca. Moja župa i svećenici koji su službovali u župi nikada nisu bili skeptični prema aktivnim laikinjama u župi. Župljani su otvoreni prema svakom novom prijedlogu, tako da, primjerice, služba akolitata za žene nije bila problematična kod nas. Uključivanje u rad župe za mene je veoma važan dio života. Uživam u svojoj župi i veseli me što mogu dati dio sebe. Svatko od nas ima neke talente koje ne bi trebalo zakopati duboko pod zemlju, nego ih iskoristiti na najbolji mogući način.

Svaki laik mora biti pred svijetom svjedok uskrnuća i života Gospodina Isusa te znak živoga Boga. Svi zajedno i svaki pojedinačno sa svoje strane moraju hraniti svijet duhovnim plodovima (usp. Gal 5,22) te u nj ulijevati duha koji oduhovljuje one siromahe, krotke i miroljubive, koje je Gospodin u evnađelju proglasio blaženima (usp. Mt 5,3-9). Riječju, što je duša u tijelu, to neka budu kršćani u svijetu (LG 38).